

Vakblad **v&vn**

AMBULANCEZORG

Ontwikkeling van LPA 9 (Deel 4)

Casus: Reanimatie in een kraan

Bange oorlogsdagen

Hoogwater in Limburg

Onderzoek: Operationele samenwerking ambulance en brandweer

Nieuw: 'Geef de pen door aan...' en 'Comic-strip Ambumouse'

Sdu

INTROVIEW

Gerard Pijnenburg
Hoofdredacteur

“Duizend bommen en granaten”

Ken je die uitdrukking nog? Het is een grappig bedoelde krachtterm van kapitein Haddock uit de populaire stripverhalen over Kuifje van tekenaar Hergé. In een land slechts tweeduizend kilometer hiervandaan is daar sinds 24 februari niets grappigs aan maar is het onverhulde realiteit. Van de ene op de andere dag worden 44 miljoen inwoners bestookt met meer dan duizend bommen en granaten.

Het lijkt tegeltjeswijsheid: ‘Een oorlog kent alleen maar verliezers’, in dit ‘worst case scenario’ gaat het wél op. Zowel de aanvallers als de verdedigers en ook de 144 miljoen bewoners van beide landen zijn het slachtoffer van een handjevol dwazen, aangestuurd door een opperdwaas met een ziekelijk decorumverlies. Ik kan mij haast niet voorstellen dat deze Opperdwaas ooit geboren werd als een onschuldig mensje dat in z’n luijer poepte, niet uit- maar op zijn duim zoog en moedermelk dronk. Er moet daarna iets ontzettend fout zijn gegaan.

Natuurlijk, we kunnen de schuld geven aan zijn opvoeding. Opperdwaas groeide op tussen de ratten in een grauw woonblok in Leningrad, het latere Sint-Petersburg. De jonge Opperdwaas werd een straatvechtertje. Later werd hij gerekruteerd door de geheime dienst KGB en in de Koude Oorlog naar het Oost-Duitse Dresden gestuurd als spion waar hij zich voordeed als tolk. Toen in 1989 de Berlijnse Muur viel dacht Opperdwaas, inmiddels 38 jaar, dat zijn loopbaan voorbij was. Hij speelde zelfs met het idee om taxichauffeur te worden. Had hij dat maar gedaan... Geholpen door zijn van ratten geleerde listigheid en voortgedreven door zijn op straat gekweekte instincten, was hij binnen tien jaar president en tiranniseert hij zijn eigen volk en de rest van de wereld.

Nu hoor ik sommigen denken: ‘Allemaal leuk en aardig maar wat heeft dit met onze ambulancezorg en met V&VN te maken?’ Alles! Niet rechtstreeks, nog niet... Maar indirect hebben Opperdwaas en consorten ervoor gezorgd dat onze voorzitter Jan Hoefnagel op 4 maart, samen met een aantal ambulancezorgverleners, met twee bestelbussen is afgereisd naar de westgrens van het door Opperdwaas aangevallen land. Lading: geen bommen en granaten maar medische goederen zoals pleisters, EHBO-kits, pijnstillers, medicijnen en verbandmiddelen. Ook hygiënemateriaal zoals shampoo en maandverband en verder fleswarmers voor babyvoeding, luiers, water, houdbare levensmiddelen oplaadbare batterijen en powerbanks. De actie is een initiatief van voormalig ambulanceverpleegkundige Hay Geurts uit Volkel. Zijn oproep om hulpgoederen in te zamelen leidde binnen de kortste keren tot een stortvloed aan giften. Oud-collega’s van Hay, van de ambulancepost Uden, sprongen direct bij. Goederen werden gesorteerd en er werden ADL-pakketjes voor de vluchtenden gemaakt. Er staan nog meerdere transporten op het programma en ondernemers in de buurt hebben chauffeurs en vrachtwagen ter beschikking gesteld. Onze voorzitter zag taferelen die hij nooit zal vergeten. De hulp wordt met open armen ontvangen en is keihard nodig!

Ik schrijf deze column op 10 maart. Ik ben benieuwd hoe we ervoor staan op het moment dat dit vakblad bij je op de mat valt. Elk moment van de dag kan de wereld er immers anders uit zien... Voorlopig gaan we maar niet op de thee bij de Opperdwaas. Bij hem op de thee gaan is per definitie geen aanrader, het is menigeeen slecht bekomen...

Hou je veilig!

Wil jij ook een tweede leven?

Alleen de rijdende hulpverlener kan het zich voorstellen: door de week de zwaarste beproevingen tijdens een reguliere dienst in de regio en dan in de vrije tijd wéér paraat, maar totaal anders, als sportheld van Star of Life! Dezelfde mens, gehuld in sportieve kleding, en nu patiënten met rugnummers. Zijn vaardigheden frivool praktiserend in het lawaai van claxonnerende ploegleiders, gehuld in stofwolken, moeizaam met een gevulde koek nog half in de hand, het is hun tweede leven...

Het 'Star of Life team' is voortgekomen uit het vermaarde Service Médical, het eerste rijdende sportmedische gilde van Nederland. In 1985 opgericht door dr. Jos Benders. 'Star teamleden zijn behalve professioneel hulpverlener, dikwijls zelf sportief actief. Ze staan daardoor dicht bij de sportlieden. Ons leven is een jongensboek', zegt teamlid en planner Frans Luijten.

Het dynamische collectief vindt zijn basis bij de Ambulance Rotterdam Rijnmond in Barendrecht. ARR had al credits in de sport via de Rotterdam marathon en de wedstrijden van Feijenoord. 'Dochter' Star of Life is deze zomer onder meer present bij La Vuelta d'España, de World Police & Fire Games 2022, drie Grensland klassiekers, Klimmen tegen MS Mont Ventoux en de Benelux tour.

Iets voor jou?

Nieuwe teamleden zijn van harte welkom als rijdende hulpverlener. Na introductie, waarin de spelregels van acute hulp in een evenement worden uitgelegd, gaan nieuwe 'Stars' actief mee in de sportwedstrijd. De eerste maal collegiaal omringd door ervaren vakbroeders voor wie het optrekken, remmen, behandelen vanuit de auto, genieten van topsport, hun tweede leven of tijdverdrijf is.

Star-teamleden zijn BIG-geregistreerd. Zo worden de reguliere ambulances bemenst door gediplomeerde ambulanceverpleegkundigen en -chauffeurs. Het wagenpark bestaat voorts uit cabrio-dokterswagens en ambulancemotoren. Bij langduriger tournees zorgt Star voor verblijf in eerste klas hotels. Doe je ook mee? Geef je dan op bij Jos Benders of Ron Bos, per e-mail: jos.benders@starofflifeteam.eu of r.bos@vr-rr.nl. Vergeet niet je CV, een korte motivatie en BIG-registratienummer mee te sturen.

Welkom in de actieradius van atleten!

Wie hersens heeft beschermt ze ook!

Het was een lentedag in zonnig Limburg. De Amstel Gold Race toerde door de zuidelijkste provincie en deed terloops een stuk België aan. Dáár gebeurde het...

Auteur: Jos Benders, huisarts-sportarts*

Fotografie: Wouter Roosenboom

Het is die zaterdag al diep in de middag als op de Maastrichtersteenweg in Vroenhoven een plukje renners rijdt, met in de slipstream ploegleiders in hun volgwagens. De camera van de NOS legt hetgeen te gebeuren staat feilloos vast. Ploegleider Cees Priem maakt een babbel met een coureur, vanuit het geopende raampje, frivolous sfeertje. Achter het stuur van zijn ploegleiderswagen ontgaat hem een fractie van een seconde het zicht op een renner voor hem. Zijn naam: Scott Sunderland. Echt heel even maar raakt hij met de voortrein van zijn auto het achterwiel van Sunderland. De gevolgen zijn verschrikkelijk. Scott stort hij met een klap ter aarde en belandt op zijn onbeschermd hoofd. Roerloos blijft hij liggen.

Anesthesioloog dr. Rutger van Leersum van ons team Service Médical roept onmiddellijk de traumaheli, onderdeel van ons team, naar beneden. Als dit geen spoed is! De heli landt in het knollenveld, flankerend aan de hoofdweg die belegd is met hard beton, in België heet dat macadam. IJlings gaat de vlucht naar het Academisch Ziekenhuis in Maastricht, tegenwoordig: MUMC. Na een nacht opname wordt Scott naar het ziekenhuis van Gent gevlogen waar hij wordt geopereerd en waarbij zijn schedel dient te worden geopend.

Scott is in staat het na te vertellen en is werkzaam in het sportmanagement, de gevolgen hadden nog ernstiger kunnen zijn.

Hoofdzaak

Het voorval krijgt een plaats in de hoofden van beleidsmakers bij de UCI (internationale Wielervederatie) al zal het nog even duren vooraleer er een valhelmplicht komt. Meer dan jammer dat hiervan de betreurde Fabio Casartelli niet meer kan 'profiteren'. Hij breekt zijn schedel op een betonnen stootblok, bezig aan de afdaling in de Tour de France. Mijn vriend en collega Gérard Porte zie ik op de televisie vertwijfeld staan in die pose die je reddeloos mag noemen. Fabio overlijdt 24 jaar jong. Langer hoeven de officials vanaf dat moment niet meer te denken. De valhelm wordt hoofdzaak. De dood van Fabio zal leiden tot een doorbraak en speelt zelfs een rol bij het maatschappelijke debat om hersenen van alle berijders van tweewielers te beschermen.

foto Wouter Roosenboom

Veiligheid

Volgens CBS-cijfers zijn er steeds vaker verkeersongelukken waarbij fietsers zijn betrokken. Het dragen van een fietshelm vermindert de kans op ernstig hersenletsel met 60 procent en op dodelijk hersenletsel met 71 procent. 'De fietshelm komt nog te weinig voor in het Nederlandse straatbeeld', zegt dr. Marcel Ariès, neuroloog-intensivist in het Maastricht UMC. 'De helm heeft in Nederland een slecht imago. Wij als fietsland denken dat we kunnen fietsen en een helm niet nodig hebben, maar de cijfers bewijzen het tegendeel.'

Ariès is mede-initiatiefnemer van Artsen voor Veilig Fietsen dat optrekt samen met het HersenStrijd fonds en de Hersenstichting. 'Wij vinden het tijd voor verandering waarbij de verkeersveiligheid van fietsers verbetert.' Daarom vindt op woensdag 20 april de eerste Landelijke Dag van de Fietshelm plaats. Om het belang van de fietshelm onder de aandacht te brengen bij jong en oud. Door het gehele land worden activiteiten georganiseerd om fietsers meer bewust te maken van het belang van de fietshelm. Topsporters gaven het goede voorbeeld en de hoop is dat steeds meer gewone wielrijders hen volgen vanuit het besef. Wie hersens heeft, beschermt ze ook.

*Oprichter van de Stichting Service Médical (mobiele sportgeneeskundige groep) en www.staroflifeteam.eu